

การวิเคราะห์ตัวแปรอัตราส่วนทางการเงิน
และความมั่นคงของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

การวิเคราะห์ฐานะการเงินของธุรกิจอุตสาหกรรมในบทที่ 2 ที่ผ่านมานั้น เป็นเพียงการศึกษาเฉพาะอัตราส่วนทางการเงินเฉลี่ยของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม เปรียบเทียบกันระหว่างธุรกิจที่มีปัญหาและธุรกิจที่ไม่มีปัญหา ซึ่งแสดงลักษณะสำคัญของฐานะการเงินที่เกิดจากการประกอบธุรกิจเท่านั้น อันเป็นการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (financial ratios) เปรียบเทียบกันที่ละอัตราส่วน อย่างไรก็ตามการพิจารณาอัตราส่วนต่าง ๆ ที่ละอัตราส่วนนั้นย่อมยากที่จะทำข้อสรุปที่แน่นอนลงไป เช่น ในกรณีของธุรกิจอาจจะมีธุรกิจบางธุรกิจที่ทำกำไรน้อยและมีเงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งน่าจะทำให้ธุรกิจมีปัญหา แต่หากธุรกิจนั้นมีความคล่องตัวสูงก็อาจจะไม่ประสบปัญหา ดังนั้น การใช้อัตราส่วนทางการเงินแต่ละตัวมาวิเคราะห์ความสามารถในการประกอบธุรกิจจึงอาจนำไปสู่ข้อสรุปที่ไม่ตรงกัน ซึ่งนับเป็นจุดบกพร่องที่สำคัญของการวิเคราะห์อัตราส่วนที่ละตัว ทั้งนี้ อัตราส่วนทางการเงินแต่ละตัวจะมีขีดจำกัดของตัวเอง จึงต้องอาศัยการวิเคราะห์จากอัตราส่วนทางการเงินอื่น ๆ เข้าเสริมจึงจะทราบข้อเท็จจริงที่ต้องการวิเคราะห์ได้

ดังนั้น ในบทนี้จึงมุ่งทำการศึกษาใน 2 ประเด็นที่สำคัญ คือ

ประเด็นแรก จะทำการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ ไปพร้อม ๆ กันในลักษณะการใช้หลายตัวแปร (multivariable) โดยอาศัยวิธีการทางสถิติมาช่วยโดยการกำหนดน้ำหนักอย่าง มีหลักเกณฑ์ให้กับตัวแปรต่าง ๆ ที่กำลังพิจารณาอยู่เพื่อหาค่าดัชนีที่จะถือเป็นเกณฑ์ที่ใช้แบ่งกลุ่มระหว่างธุรกิจที่มีปัญหาและธุรกิจที่ไม่มีปัญหา

ประเด็นที่สอง จะทำการทดสอบและวิเคราะห์ความสามารถในการใช้อัตราส่วนทางการเงินวัดความมั่นคงของธุรกิจ เพื่อหาข้อสรุปว่า ในจำนวนตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินทั้งหมดนั้น ตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินที่ดีที่สุดที่สามารถใช้วัดฐานะความมั่นคงของธุรกิจได้ดี คือ อัตราส่วนทางการเงินตัวใด

วิธีการคำนวณ

วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการศึกษาความมั่นคงของธุรกิจนั้น จะใช้วิธี Discriminant Analysis มาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ข้อบังคับพื้นฐานของวิธีการวิเคราะห์ Discriminant คือ กลุ่มที่ต้องการให้แยกจำพวก มีตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป และสามารถถูกนำมาวิเคราะห์ให้เห็นความแตกต่างโดยอาศัยตัวแปรต่าง ๆ โดยตัวแปรเหล่านี้ถูกวัดโดยสเกลแบบช่วง หรือสเกลแบบอัตราส่วน (Interval scale or ratio scale data) การวิเคราะห์ discriminant มีส่วนช่วยในการจำแนกกลุ่มโดยศึกษาถึงลักษณะความแตกต่างระหว่างกลุ่ม รวมทั้งให้เกณฑ์พิจารณาว่าข้อมูลใดน่าจะจัดให้อยู่ในกลุ่มใดมากที่สุด โดยที่ข้อมูลนั้นมีความใกล้เคียงกับตัวแทนกลุ่มนั้นมากที่สุด เมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น ๆ

การวิเคราะห์ความมั่นคงของธุรกิจโดยการใช่วิธี Discriminant Analysis นั้น เป็นการกำหนดตัวถ่วงน้ำหนักอย่างมีหลักเกณฑ์ให้กับตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ ที่กำลังพิจารณาอยู่ เพื่อที่จะอาศัยตัวแปรที่มีความสำคัญสามารถแบ่งแยกหรือบอกลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างประชากร 2 กลุ่ม คือ ธุรกิจที่มั่นคงและธุรกิจที่ไม่มั่นคง และเมื่อได้ตัวแปรเพื่อแยกจำพวก (Discriminant Variables) พร้อมทั้งสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเหล่านั้น ก็จะสามารถนำมาสร้างเลขดัชนีซึ่งเป็น Linear combination ของอัตราส่วนทางการเงินที่ถ่วงน้ำหนักแล้ว และเลขดัชนีนี้จะชี้ให้เห็นถึงเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มระหว่างธุรกิจที่มีปัญหา และธุรกิจที่ไม่มีปัญหา ¹

¹ David G. Kleinbaum and Lawrence L. Kupper, Applied Regression Analysis and Other Multivariable Methods, (Boston : Duxbury Press, 1978), p. 414 - 435.

สำหรับสมการ Linear discriminant function ที่ใช้ทำการศึกษาค่าจะเป็นดังนี้

$$Z = b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + \dots + b_px_p \quad (3.1)$$

โดยที่ Z discriminant scores (ค่าดัชนีวัดความมั่นคงของธุรกิจ)
 b_i สัมประสิทธิ์ discriminant ของตัวแปรอิสระ i
 x_i ตัวแปรอิสระ i (อัตราส่วนทางการเงิน)

โดยตัวแปรอิสระเหล่านี้ ประกอบด้วย

- x_1 = อัตราส่วนเงินกุดหมุนเวียน
- x_2 = อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร
- x_3 = ผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม
- x_4 = ผลตอบแทนสุทธิจากสินทรัพย์รวม
- x_5 = ผลตอบแทนต่อเงินลงทุนส่วนของผู้ถือหุ้น
- x_6 = อัตราส่วนหนี้สิน
- x_7 = อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย
- x_8 = อัตราส่วนความสามารถในการชำระภาระผูกพันทางการเงิน

ในการหาค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรนั้น เรากำหนดให้มีเซตตัวอย่างของค่าสังเกต n_1 ซึ่งเลือกมาจากประชากรกลุ่ม P_1 และเซตตัวอย่างของค่าสังเกต n_2 เลือกมาจากประชากรกลุ่ม P_2 และกำหนดให้ \bar{X}_1 และ \bar{X}_2 แสดงถึง เวกเตอร์ของค่าเฉลี่ยของตัวอย่างซึ่งคำนวณมาจากข้อมูลในแต่ละกลุ่ม หลังจากนั้น เราจะทำการคำนวณหาความเบี่ยงเบน (deviation) ไปจากค่าเฉลี่ยของตัวอย่างของแต่ละกลุ่ม ² ดังนี้

X_1 คือ $(n_1 \times k)$ เป็นเมตริกซ์ของค่าเบี่ยงเบนไปจาก X_1

และ

X_2 คือ $(n_2 \times k)$ เป็นเมตริกซ์ของค่าเบี่ยงเบนไปจาก X_2

ดังนั้น S จะหาได้จากสูตรต่อไปนี้

$$S = \frac{1}{n_1 + n_2 - 2} (X_1' X_1 + X_2' X_2) \quad (3.2)$$

อาศัยหลักการของผลรวมกำลังสองร่วมจากตัวอย่าง 2 กลุ่ม ทำการประมาณเมตริกซ์ของค่าแปรปรวนร่วม S ของประชากรในแต่ละกลุ่ม ค่าสัมประสิทธิ์ของ Linear discriminant function คือ b สามารถทำการประมาณได้โดย

$$b = S^{-1} (\bar{X}_1 - \bar{X}_2) \quad (3.3)$$

นั่นคือ

$X'b$ จะแสดงถึง discriminant function

ถ้าค่าสเกลาร์ Z ทำการนิยามโดย

$$Z = X'b \quad (3.4)$$

แล้วสำหรับเวกเตอร์ของค่าสังเกต X แต่ละเวกเตอร์จะมีค่าเฉลี่ยคือ \bar{Z}_1 ซึ่งได้มาจากวิธีการแทนค่าค่าสังเกตของตัวอย่างจากประชากรกลุ่มที่หนึ่ง (P_1) และค่าเฉลี่ย \bar{Z}_2 ซึ่งได้มาจากการแทนค่าค่าสังเกตของตัวอย่างจากประชากรกลุ่มที่สอง (P_2) ลงไปใน discriminant function ซึ่งสามารถแสดงได้ว่าสมการ (3) จะให้เวกเตอร์ b ที่ maximize อัตราส่วน

$$\frac{(\bar{Z}_1 - \bar{Z}_2)^2}{\sum_{i=1}^2 \sum_{j=1}^{n_i} (Z_{ij} - \bar{Z}_i)^2}$$

² Johnston J., Econometric Methods, 2nd ed., (New York: McGraw - Hill Book Co., 1972), p. 334 - 340.

ซึ่งทำให้ discriminant function ที่สร้างขึ้นมาโดยสมมติ คือ เวกเตอร์ b จะทำให้ผลต่างกำลังสองของ \bar{Z}_1 และ \bar{Z}_2 มีค่ามากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ หรืออีกนัยหนึ่งจะ maximize ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม เปรียบเทียบกับความแปรปรวนร่วมในแต่ละกลุ่ม

การทดสอบความสามารถของการใช้อัตราส่วนทางการเงินเพื่อวัดฐานะความมั่นคงของธุรกิจ

ข้อมูลอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการศึกษาเก็บมาจากงบดุลและงบกำไรขาดทุนของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมทั้งหมด 40 กิจการ ที่ได้รับสินเชื่อจากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในระหว่างปี 2528 - 2530 ในการศึกษานี้ได้ใช้ข้อมูลภาคตัดขวาง (Cross - section) มาทำการคำนวณเพื่อประมาณค่าสัมประสิทธิ์ (coefficient) ของอัตราส่วนทางการเงิน ดังนั้น ตัวอย่างที่ทำการศึกษาทั้งหมดจึงมีจำนวน 120 ตัวอย่าง

การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ : ในวิทยานิพนธ์นี้ได้ทำการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ดิสคริมิแนนท์ (Standardized discriminant coefficient) ของตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินโดยใช้โปรแกรม LIMDEP[™] ซึ่งพัฒนาขึ้นมาโดย William H. Greene (1986) run เข้ากับ PC - Computer แล้วดำเนินการประมวลผลข้อมูลออกมาใช้ในการศึกษา

ในการทดสอบความสามารถของการใช้อัตราส่วนทางการเงินเมื่อวัดฐานะความมั่นคงของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมนั้น จะทำการทดสอบหาตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินที่ดีที่สุดที่สามารถใช้วัดฐานะความมั่นคงของธุรกิจได้ดี โดยจะทำการศึกษาทั้งหมด 9 กรณีดังนี้ คือ

• กรณีที่ 1 : เป็นการแบ่งกลุ่มธุรกิจออกเป็น 2 กลุ่ม ก่อนนำไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอัตราส่วนทางการเงิน โดยใช้เกณฑ์สภาพภาพของลูกค้า (Credit standing) ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่ปรากฏเป็นจริง ณ สิ้นปี 2530 เป็นเกณฑ์ในการจำแนกกลุ่ม กล่าวคือ มีกลุ่มธุรกิจที่มีปัญหา (Problem loans) จำนวน 30 ตัวอย่าง และกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหาจำนวน 90 ตัวอย่าง เมื่อได้สมการ Linear discriminant function แล้วจะนำมาสร้างเลขดัชนีเพื่อใช้เป็นเกณฑ์แบ่งกลุ่มระหว่างลูกค้าที่มีปัญหาและไม่มีปัญหา ซึ่งในกรณีที่ 1 นี้ จะเป็นกรณีหลักของการศึกษา เนื่องจากเป็นการศึกษาสภาพทางการเงินของลูกค้าตามผลการดำเนินงานที่ประสบอยู่จริง

สำหรับการศึกษาในกรณีที่ 2 ถึงกรณีที่ 9 ในลำดับต่อไป มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาข้อสรุปว่า ถ้าเราต้องการใช้อัตราส่วนทางการเงินเพียงตัวเดียวเพื่อจำแนกกลุ่มธุรกิจออกเป็น 2 กลุ่ม ก่อนนำไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราส่วนทางการเงินแล้ว ตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินตัวใดที่สามารถใช้วัดฐานะความมั่นคงของธุรกิจได้ดีที่สุด (minimized discriminating variables)

กรณีที่ 2 : เป็นการแบ่งกลุ่มธุรกิจออกเป็น 2 กลุ่มโดยใช้ตัวแปร X_1 คือ อัตราส่วนเงินหมุนเวียน (Current ratio) มาเป็นตัวแปรเพื่อแยกจำพวกธุรกิจ โดยถ้าธุรกิจใดมีอัตราส่วนเงินหมุนเวียนต่อหนี้สินต่ำกว่า $2 : 1$ ให้จัดว่าธุรกิจนั้นอยู่ในกลุ่มธุรกิจที่มีปัญหา เนื่องจากเจ้าหนี้ระยะสั้นของธุรกิจมีส่วนคุ้มครองในการลดลงของมูลค่าสินทรัพย์ถาวรที่ปรากฏในบัญชีอยู่ต่ำกว่า 1.0 ซึ่งอาจจะเป็นปัญหาต่อการชำระหนี้ระยะสั้น³ ซึ่งจะได้กลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาจำนวน 75 ตัวอย่าง และกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหาจำนวน 45 ตัวอย่าง จากนั้นจึงนำไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ discriminant ทั้งนี้ ในการแทนค่าตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ ลงในสมการ Linear discriminant นั้น เราจะตัดตัวแปร X_1 ออกจากสมการ โดยไม่แทนค่าลงไป เนื่องจากเราได้ใช้ตัวแปร X_1 เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มแล้ว

กรณีที่ 3 : เป็นการแบ่งกลุ่มธุรกิจออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ตัวแปร X_2 คือ อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวรสุทธิ (Net fixed assets turnover) มาเป็นตัวแปรเพื่อแยกจำพวกธุรกิจ โดยถ้าธุรกิจใดมีอัตราส่วนยอดขายต่อสินทรัพย์ถาวรสุทธิต่ำกว่า 1 ให้จัดว่าธุรกิจนั้นอยู่ในกลุ่มธุรกิจที่มีปัญหา เนื่องจากการใช้ประโยชน์สินทรัพย์ถาวรของธุรกิจนี้ได้น้อย กล่าวคือ เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร 1 บาท สามารถนำมาใช้ประโยชน์สร้างยอดขายได้ต่ำกว่า 1 บาทแล้วว่ากิจการนั้นบริหารสินทรัพย์ไม่ค่อยมีประสิทธิภาพนัก ซึ่งจะได้กลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาจำนวน 40 ตัวอย่าง และกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหาจำนวน 80 ตัวอย่าง จากนั้นจึงนำไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ discriminant ทั้งนี้ ในการแทนค่าตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ ลงในสมการ Linear discriminant นั้น เราจะตัดตัวแปร X_2 ออกจากสมการ โดยไม่แทนค่าลงไป เนื่องจากเราได้ใช้ตัวแปร X_2 เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มแล้ว

³ เนชรี ชุมทพันธ์, วิเคราะห์งบการเงิน หลักการและประยุกต์, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528), หน้า 204.

กรณี 4 : เป็นการแบ่งกลุ่มธุรกิจออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ตัวแปร X_3 คือ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (Return on assets) มาเป็นตัวแปรเพื่อแยกจำพวกธุรกิจ โดยถ้าธุรกิจใดมีอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม หรือกำไรจากการดำเนินงานจากสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 13% แล้ว อาจจะก่อให้เกิดปัญหาในการชำระดอกเบี้ยเงินกู้แก่สถาบันการเงินซึ่งธุรกิจก็มาลงทุนในอัตราร้อยละ 13.0 ต่อปี ซึ่งจะได้กลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาจำนวน 72 ตัวอย่าง และกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหาจำนวน 48 ตัวอย่างจากนั้นจึงนำไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ discriminant ทั้งนี้ ในการแทนค่าตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ ลงในสมการ Linear discriminant นั้น เราจะตัดตัวแปร X_3 ออกจากสมการ โดยไม่แทนค่าลงไป เนื่องจากเราได้ใช้ตัวแปร X_3 เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มแล้ว

กรณี 5 : เป็นการแบ่งกลุ่มธุรกิจออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ตัวแปร X_4 คือ ผลตอบแทนสุทธิจากสินทรัพย์ (Net return on assets) หรือ กำไรสุทธิจากสินทรัพย์ มาเป็นตัวแปรเพื่อแยกจำพวกธุรกิจ โดยถ้าธุรกิจใดมีกำไรสุทธิจากสินทรัพย์รวมติดลบ (negative) ให้จัดว่าธุรกิจนั้นอยู่ในกลุ่มธุรกิจที่มีปัญหา เนื่องจากธุรกิจนี้มีผลตอบแทนไม่คุ้มทุนจากเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ซึ่งจะได้กลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาจำนวน 27 ตัวอย่าง และกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหาจำนวน 93 ตัวอย่างจากนั้นจึงนำไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ discriminant ทั้งนี้ ในการแทนค่าตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ ลงในสมการ Linear discriminant นั้น เราจะตัดตัวแปร X_4 ออกจากสมการ โดยไม่แทนค่าลงไป เนื่องจากเราได้ใช้ตัวแปร X_4 เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มแล้ว

กรณี 6 : เป็นการแบ่งกลุ่มธุรกิจออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ตัวแปร X_5 คือ ผลตอบแทนต่อเงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้นหรือกำไรสุทธิต่อเงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on net worth) มาเป็นตัวแปรเพื่อแยกจำพวกธุรกิจ โดยถ้าธุรกิจใดมีกำไรสุทธิต่อเงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้นติดลบ (negative) ให้จัดว่าธุรกิจนั้นอยู่ในกลุ่มธุรกิจที่มีปัญหา เนื่องจากธุรกิจนี้มีผลการดำเนินงานขาดทุนซึ่งจะทำให้กำไรสะสม (retained earnings) ของธุรกิจลดลงหรือธุรกิจมีการขาดทุนสะสมเพิ่มขึ้น ดังนั้น เงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น (net worth) จะลดลงเรื่อย ๆ อันจะส่งผลให้โครงสร้างเงินทุนของธุรกิจอ่อนแอและมีความเสี่ยงต่อความอยู่รอดระยะยาว (Long term solvency) ของธุรกิจด้วย ซึ่งจะได้กลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาจำนวน 27 ตัวอย่าง และกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหาจำนวน 93 ตัวอย่างจากนั้นจึงนำไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ discriminant ทั้งนี้ ในการแทนค่าตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ ลงในสมการ Linear discriminant นั้น เราจะตัดตัวแปร X_5 ออกจากสมการ โดยไม่แทนค่าลงไป เนื่องจากเราได้ใช้ตัวแปร X_5 เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มแล้ว

กรณีที่ 7 : เป็นการแบ่งกลุ่มธุรกิจออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ตัวแปร X_0 คือ อัตราส่วนหนี้ (Debt ratio) มาเป็นตัวแปรเพื่อแยกจำพวกธุรกิจ โดยถ้าธุรกิจใดมีอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม ตั้งแต่ 0.4 : 1 หรือ 40% ให้จัดว่าธุรกิจนั้นอยู่ในกลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาเนื่องจากหนี้สิน (liability) เป็นภาระผูกพันที่ต้องชำระด้วยเงินหรือคืนด้วยสินทรัพย์อย่างใดอย่างหนึ่งในอนาคต ดังนั้น หากธุรกิจก่อภาระหนี้สินสูงเกินตัวย่อมทำให้ธุรกิจมีความเสี่ยงทางการเงินสูงด้วย⁴ ซึ่งจะได้กลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาจำนวน 69 ตัวอย่าง และกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหาจำนวน 51 ตัวอย่างจากนั้นจึงนำไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ discriminant ทั้งนี้ ในการแทนค่าตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ ลงในสมการ Linear discriminant นั้น เราจะตัดตัวแปร X_0 ออกจากสมการ โดยไม่แทนค่าลงไป เนื่องจากเราได้ใช้ตัวแปร X_0 เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มแล้ว

กรณีที่ 8 : เป็นการแบ่งกลุ่มธุรกิจออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ตัวแปร X_7 คือ อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (Interest coverage ratio) มาเป็นตัวแปรเพื่อแยกจำพวกธุรกิจ โดยถ้าธุรกิจมีอัตราส่วนนี้ต่ำกว่า 1.5 : 1 ให้จัดว่าธุรกิจนั้นอยู่ในกลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาซึ่งหมายความว่า หากธุรกิจได้กำไรจากการดำเนินงาน (Earning before interest and taxes) 150 บาท ก็สามารถที่จะชำระคืนดอกเบี้ยไม่เกิน 100 บาท หากกำหนดให้ชำระดอกเบี้ยหมดทั้งจำนวน 150 บาทแล้ว ธุรกิจนั้น ๆ จะถูกเร่งรัดให้ชำระหนี้มากเกินไปจนขาดความคล่องตัวในการดำเนินงาน⁵ ซึ่งจะได้กลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาจำนวน 39 ตัวอย่าง และกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหาจำนวน 81 ตัวอย่างจากนั้นจึงนำไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ discriminant ทั้งนี้ ในการแทนค่าตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ ลงในสมการ Linear discriminant นั้น เราจะตัดตัวแปร X_7 ออกจากสมการ โดยไม่แทนค่าลงไป เนื่องจากเราได้ใช้ตัวแปร X_7 เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มแล้ว

⁴ เพชรวิริ ชุมทรัพย์, อ้างแล้ว, หน้า 206.

⁵ บรรมช้กเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, คู่มือการวิเคราะห์โครงการด้านการเงิน, (เอกสารไม่เผยแพร่), ฝ่ายโครงการ บรรมช้กเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, หน้า 36.

กรณี 9 : เป็นการแบ่งกลุ่มธุรกิจออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ตัวแปร X_9 คือ อัตราส่วนความสามารถในการชำระภาระผูกพันทางการเงิน (Leverage ratio) มาเป็นตัวแปรเพื่อแยกจำนวนธุรกิจ โดยถ้าธุรกิจใดมีอัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อเงินทุนส่วนของเจ้าของมากกว่า 1:1 ให้จัดว่าธุรกิจนั้นอยู่ในกลุ่มธุรกิจที่มีปัญหา ซึ่งหมายความว่าธุรกิจควรมีเงินทุนส่วนของเจ้าของ (net worth) อย่างต่ำต้องสามารถให้ความคุ้มครองเจ้าหนี้ระยะยาว (Long-term debt) ได้^๑ ซึ่งจะได้กลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาจำนวน 32 ตัวอย่าง และกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหาจำนวน 88 ตัวอย่าง จากนั้นจึงนำไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ discriminant ทั้งนี้ ในการแทนค่าตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ ลงในสมการ Linear discriminant นั้น เราจะตัดตัวแปร X_9 ออกจากสมการโดยไม่แทนค่าลงไป เนื่องจากเราได้ใช้ตัวแปร X_9 เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มแล้ว

การทดสอบอำนาจการพยากรณ์ของ "สัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า" (Early warning system)

การวิเคราะห์ทั้ง 9 กรณีในหัวข้อที่แล้ว เป็นการวิเคราะห์ความสำคัญของตัวแปรต่าง ๆ ที่สามารถแยก (discriminate) ธุรกิจที่มั่นคงและธุรกิจที่ไม่มั่นคงออกจากกัน โดยอาศัยลักษณะสำคัญ ๆ ที่พบในกลุ่มทั้งสองจากข้อมูลและข้อเท็จจริงในอดีต แต่สิ่งที่น่าสนใจยิ่งไปกว่านั้นก็คือ ถ้าเราวิเคราะห์ธุรกิจใดธุรกิจหนึ่งในปัจจุบัน เราจะจัดธุรกิจนั้นไว้ในกลุ่มที่มีความมั่นคงหรือไม่มั่นคง ประโยชน์ของการวิเคราะห์นี้เพื่อสร้างระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าที่เรียกว่า Early warning system ซึ่งจะส่งสัญญาณเตือนว่า ธุรกิจใดมีฐานะการเงินจากการประกอบธุรกิจเหมือนสภาพธุรกิจที่เคยประสบปัญหามาแล้วในอดีต ระบบสัญญาณเตือนภัยนี้คงจะมองได้คล้าย ๆ กับสัญญาณเตือนภัยป้องกันไฟไหม้ที่เรียกว่า Smoke alarm หากมีควันไฟเกิดขึ้นจำนวนหนึ่งสัญญาณจะร้องขึ้นก่อนเป็นการเตือนภัย แต่ในการศึกษานี้ เราจะสร้างสัญญาณเตือนภัยขึ้นในลักษณะของเลขดัชนี ซึ่งเป็น Linear combination ของอัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญในการแบ่งแยกกลุ่มธุรกิจที่ได้จากการศึกษาข้อมูลในอดีต

^๑ บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, อ้างแล้ว, หน้า 46.

เราจะนำสมการ Linear discriminant function ที่ได้มาจากการวิเคราะห์ใน แต่ละกรณี มาทำการทดสอบอำนาจพยากรณ์ว่าสมการดังกล่าวมีความเที่ยงตรงเพียงใด และสามารถทำงานได้ดีเพียงไร ถ้าสมการ discriminant function นี้สามารถทำงานได้ดีจริง แล้ว ความผิดพลาดในการพยากรณ์ก็ย่อมมีน้อย ความผิดพลาดนี้เกิดขึ้นได้ 2 ทางด้วยกันคือ

ประการแรก ค่าดัชนีของธุรกิจใดธุรกิจหนึ่งมีค่าอยู่ในช่วงที่แสดงว่า ธุรกิจนั้นมั่นคง (เพราะค่าดัชนีอยู่ใน range ที่ธุรกิจที่ไม่เคยประสบปัญหามาก่อน) ในขณะที่โดยความเป็นจริง แล้ว ธุรกิจนั้นกำลังมีปัญหากับการดำเนินงาน ความผิดพลาดนี้ในทางสถิติเรียกว่า Type I error

ประการที่สอง ค่าดัชนีของธุรกิจใดธุรกิจหนึ่งมีค่าอยู่ใน range ที่แสดงให้เห็นว่า ธุรกิจนั้นไม่มั่นคงทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงแล้วธุรกิจนั้นไม่ได้ประสบปัญหาแต่อย่างใด ความผิดพลาดนี้ในทางสถิติเรียกว่า Type II error

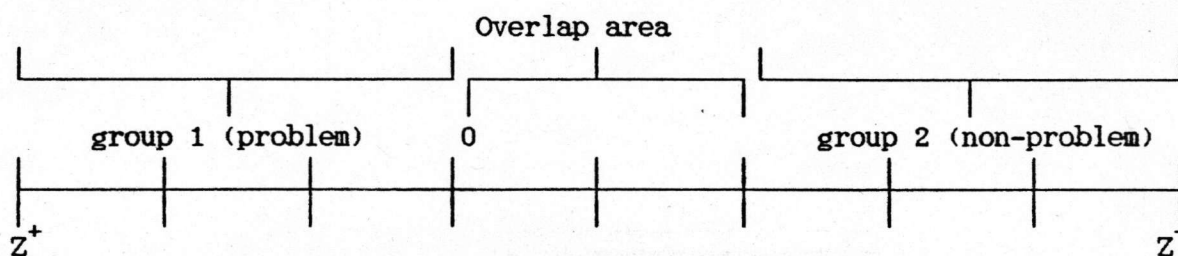
ความผิดพลาดทั้ง 2 ประการ สามารถแสดงได้ดังนี้

Actual Group Membership	Predicted Group Membership	
	<u>Problem loans</u>	<u>Non-Problem loans</u>
Problem loans	H	M_1
Non-Problem loans	M_2	H

โดยที่ H แสดงถึง การพยากรณ์ที่ถูกต้อง (Hits)
 M แสดงถึง การพยากรณ์ที่ผิดพลาด (Misses)
 M_1 แสดงถึง Type I error
 M_2 แสดงถึง Type II error

การสร้างเลขดัชนีวัดความมั่นคงของธุรกิจ (Discriminat Scores)

ในการสร้างเลขดัชนีวัดความมั่นคงของธุรกิจ (discriminant scores) หรือการสร้างค่า Z - scores นั้น จะกระทำโดยการนำสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอัตราส่วนทางการเงิน (Standardized discriminant coefficient) มาคูณกับตัวแปร X_1, \dots, X_n ของจำนวนตัวอย่างที่นำมาทำการศึกษาทั้งหมด 120 ตัวอย่าง เราจะได้ range ของค่าดัชนี (Discriminant scores) ทั้งหมด 3 ช่วงใหญ่ ๆ ที่สามารถระบุได้ว่า หน่วยงานธุรกิจหนึ่ง ๆ น่าจะตกอยู่ในกลุ่มที่มีปัญหา (Problem loans) หรือกลุ่มที่ไม่มีปัญหา (Non - problem loans) หรือจะตกอยู่ใน range ที่ยังไม่สามารถระบุได้แน่นอนว่าอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง (Overlap area) ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้ดังรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 แสดง Range ของ Discriminant scores

ผลของการศึกษาและการวิเคราะห์ (Empirical Results)

ทฤษฎีที่ 1 จากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอัตราส่วนทางการเงิน (standardized discriminant coefficient) ของแต่ละธุรกิจ พบว่า ตัวแปรที่สำคัญที่สามารถแบ่งแยกระหว่างกลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาออกจากกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหา ได้แก่

ตัวแปร X_0 คือ อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (debt ratio)

ตัวแปร X_1 คือ อัตราส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียน (current ratio)

ตัวแปร X_7 คือ อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (interest coverage ratio)

ตัวแปร X_2 คือ อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์ถาวร (net fixed assets turnover)

ตัวแปร X_8 คือ อัตราส่วนความสามารถในการชำระภาระผูกพันทางการเงิน (leverage ratio)

ผลการคำนวณได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.1 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ตัวแปรที่แสดงถึงอัตราส่วนแห่งที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ สภาพคล่อง (liquidity) ความสามารถในการจ่ายการจ่ายดอกเบี้ย อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร ความสามารถในการชำระภาระผูกพันทางการเงินและสุดท้ายคือ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม

ตารางที่ 3.1

แสดงความสำเร็จของตัวแปรในการแบ่งแยกกลุ่ม : กรณีที่ 1

ตัวแปร (Variables)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Standardized discriminant coefficient)	อันดับความสำคัญ (Ranking)
X_0 = หนี้สินรวม/สินทรัพย์รวม	1.9102	1
X_1 = สินทรัพย์หมุนเวียน/หนี้สินหมุนเวียน	-1.7803	2
X_7 = กำไรจากการดำเนินงาน/ดอกเบี้ย	-1.3495	3
X_2 = ยอดขาย/สินทรัพย์ถาวรสุทธิ	0.4869	4
X_8 = หนี้สินระยะยาว/เงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น	0.4683	5
X_6 = กำไรสุทธิ/เงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น	0.0787	6
X_4 = กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม	-0.0098	7
X_3 = กำไรจากการดำเนินงาน/สินทรัพย์รวม	0.0002	8

ในกรณีที่ 1 เราจะได้ Linear discriminant function ดังสมการข้างล่างนี้

$$Z = 1.9102X_0 - 1.7803X_1 - 1.3495X_7 + 0.4869X_2 + 0.4683X_8 + 0.0787X_6 - 0.0098X_4 + 0.0002X_3 \dots\dots\dots[1]$$

โดยที่ Z คือ เลขดัชนีวัดความมั่นคงของธุรกิจ (discriminant scores)

กรณีที่ 2 จากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอัตราส่วนทางการเงิน (Standardized discriminant coefficient) ของแต่ละธุรกิจพบว่า ตัวแปรที่สำคัญที่สามารถแบ่งแยกระหว่างกลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาออกจากกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหา ได้แก่

ตัวแปร X_6 คือ อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (debt ratio)

ตัวแปร X_7 คือ อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (Interest Coverage ratio)

ตัวแปร X_8 คือ อัตราส่วนความสามารถในการชำระภาระผูกพันแห่งหนี้ (leverage ratio)

ตัวแปร X_2 คือ อัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวร (net fixed asset turnover)

ผลการคำนวณได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.2 ซึ่งจะเห็นได้ว่า อัตราส่วนเหล่านี้มีความสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย อัตราส่วนความสามารถในการชำระภาระผูกพันทางการเงิน อัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวร ตามลำดับ และสุดท้าย คือผลตอบแทนสุทธิจากสินทรัพย์รวม

ตารางที่ 3.2
แสดงความสำเร็จของตัวแปรในการแบ่งแยกกลุ่ม : กรณีที่ 2

ตัวแปร (Variables)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Standardized discriminant coefficient)	อันดับความสำคัญ (Ranking)
X_6 = หนี้สินรวม/สินทรัพย์รวม	0.0276	1
X_7 = กำไรจากการดำเนินงาน/ดอกเบี้ย	-0.0084	2
X_8 = หนี้สินระยะยาว/เงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น	0.0036	3
X_2 = ยอดขาย/สินทรัพย์ถาวรสุทธิ	0.0034	4
X_5 = กำไรสุทธิ/เงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น	0.0007	5
X_3 = กำไรจากการดำเนินงาน/สินทรัพย์รวม	0.0006	6
X_4 = กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม	-0.0002	7

ในกรณีที่ 2 เราจะได้ Linear discriminant function ดังสมการข้างล่างนี้

$$Z = 0.0276X_6 - 0.0084X_7 + 0.0036X_8 - 0.0034X_2 + 0.0007X_5 + 0.0006X_3 - 0.0003X_4 \dots\dots\dots [2]$$

โดยที่ Z คือ เลขดัชนีวัดความมั่นคงของธุรกิจ (discriminant scores)

กรณีที่ 3 จากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอัตราส่วนทางการเงิน (standardized discriminant coefficient) ของแต่ละธุรกิจ พบว่า ตัวแปรที่สำคัญที่สามารถแบ่งแยะระหว่างกลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาออกจากกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหา ได้แก่

ตัวแปร X_0 คือ อัตราส่วนหนี้ (debt ratio)

ตัวแปร X_8 คือ อัตราส่วนความสามารถในการชำระภาระผูกพันหนี้ (leverage ratio)

ตัวแปร X_3 คือ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (return on assets)

ตัวแปร X_4 คือ ผลตอบแทนสุทธิจากสินทรัพย์รวม (net return on assets)

ผลการคำนวณได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.3 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ตัวแปรอัตราส่วนหนี้ มีความสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความสามารถในการชำระภาระผูกพันทางการเงิน (leverage ratio) และสุดท้ายคือ ผลตอบแทนต่อเงินลงทุนของเจ้าของ

ตารางที่ 3.3

แสดงความสำคัญของตัวแปรในการแบ่งแยกกลุ่ม : กรณีที่ 3

ตัวแปร (Variables)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Standardized discriminant coefficient)	อันดับความสำคัญ (Ranking)
X_6 = หนี้สินรวม/สินทรัพย์รวม	0.177	1
X_8 = หนี้สินระยะยาว/เงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น	-0.191	2
X_3 = กำไรจากการดำเนินงาน/สินทรัพย์รวม	-0.0107	3
X_4 = กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม	0.0083	4
X_7 = กำไรจากการดำเนินงาน/ดอกเบี้ย	-0.0079	5
X_1 = สินทรัพย์หมุนเวียน/หนี้สินหมุนเวียน	0.0052	6
X_5 = กำไรสุทธิ/เงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น	0.0008	7

ในกรณีที่ 3 เราจะได้ Linear discriminant function ดังสมการข้างล่างนี้

$$Z = 0.177X_6 - 0.191X_8 - 0.0107X_3 + 0.0083X_4 - 0.0079X_7 + 0.0052X_1 + 0.0008X_5 \dots\dots\dots [3]$$

โดยที่ Z คือ เลขดัชนีวัดความมั่นคงของธุรกิจ (discriminant scores)

กรณีที่ 4 จากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอัตราส่วนทางการเงิน (standardized discriminant coefficient) ของแต่ละธุรกิจ พบว่า ตัวแปรที่สำคัญที่สามารถแบ่งแยกระหว่างกลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาออกจากกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหา ได้แก่

ตัวแปร X_0 คือ อัตราส่วนหนี้สิน (debt ratio)

ตัวแปร X_2 คือ อัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวร (net fixed asset turnover)

ตัวแปร X_3 คือ อัตราส่วนความสามารถในการชำระภาระผูกพันทางการเงิน (leverage ratio)

ตัวแปร X_1 คือ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (current ratio)

ผลการคำนวณได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.4 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ตัวแปรอัตราส่วนแห่งหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมาคืออัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวร ความสามารถในการชำระภาระผูกพันทางการเงิน และสุดท้ายคือ ความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย

ตารางที่ 3.4

แสดงความสำคัญของตัวแปรในการแบ่งแยกกลุ่ม : กรณีที่ 4

ตัวแปร (Variables)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Standardized discriminant coefficient)	อันดับความสำคัญ (Ranking)
X_0 = หนี้สินรวม/สินทรัพย์รวม	0.0557	1
X_2 = ยอดขาย/สินทรัพย์ถาวรสุทธิ	-0.0235	2
X_3 = หนี้สินระยะยาว/เงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น	-0.0127	3
X_1 = สินทรัพย์หมุนเวียน/หนี้สินหมุนเวียน	0.0044	4
X_4 = กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม	-0.0013	5
X_5 = กำไรสุทธิ/เงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น	-0.001	6
X_7 = กำไรจากการดำเนินงาน/ดอกเบี้ย	-0.0005	7

ในกรณีที่ 4 เราจะได้ Linear discriminant function ดังสมการข้างล่างนี้

$$Z = 0.0557X_0 - 0.0235X_2 - 0.0127X_3 + 0.0044X_1 - 0.0013X_4 \\ - 0.001X_5 - 0.0005X_7 \dots\dots\dots [4]$$

โดยที่ Z คือ เลขดัชนีวัดความมั่นคงของธุรกิจ (discriminant scores)

กษัตริ์ 5 จากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอัตราส่วนทางการเงิน (standardized discriminant coefficient) ของแต่ละธุรกิจ พบว่า ตัวแปรที่สำคัญที่สามารถแบ่งแยกระหว่างกลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาออกจากกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหา ได้แก่

ตัวแปร X_7 คือ อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (interest coverage ratio)

ตัวแปร X_6 คือ อัตราส่วนหนี้สิน (debt ratio)

ตัวแปร X_3 คือ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (return on assets)

ตัวแปร X_8 คือ อัตราส่วนความสามารถในการชำระภาระผูกพันทางการเงิน (leverage ratio)

ผลการคำนวณได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.5 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ตัวแปรความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยมีความสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ อัตราส่วนหนี้สิน ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ความสามารถในการชำระภาระผูกพันทางการเงิน และสุดท้ายคือ อัตราส่วนสภาพคล่อง

ตารางที่ 3.5

แสดงความสำคัญของตัวแปรในหารแบ่งแยกกลุ่ม : กรณีที่ 5

ตัวแปร (Variables)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Standardized discriminant coefficient)	อันดับความสำคัญ (Ranking)
X_7 = กำไรจากการดำเนินงาน/ดอกเบีย	-2.8783	1
X_6 = หนี้สินรวม/สินทรัพย์รวม	0.3777	2
X_3 = กำไรจากการดำเนินงาน/สินทรัพย์รวม	0.2494	3
X_8 = หนี้สินระยะยาว/เงินทุนส่วนของเจ้าของ	0.2419	4
X_2 = ยอดขาย/สินทรัพย์ถาวรสุทธิ	0.0687	5
X_5 = กำไรสุทธิ/เงินทุนส่วนของเจ้าของ	0.0432	6
X_1 = สินทรัพย์หมุนเวียน/หนี้สินหมุนเวียน	0.0272	7

ในกรณีที่ 5 เราจะได้ Linear discriminant function ดังสมการข้างล่างนี้

$$Z = -2.8783X_7 + 0.3777X_6 + 0.2494X_3 + 0.2419X_8 + 0.0687X_2 + 0.0432X_5 + 0.0272X_1 \dots\dots\dots [5]$$

โดยที่ Z คือ เลขดัชนีวัดความมั่นคงของธุรกิจ (discriminant scores)

กรณีที่ 6 จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอัตราส่วนทางการเงิน (standardized discriminant coefficient) ของแต่ละธุรกิจ พบว่า ตัวแปรที่สำคัญที่สามารถแบ่งแยกระหว่างกลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาออกจากกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหา ได้แก่

ตัวแปร X_7 คือ อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (interest coverage ratio)

ตัวแปร X_3 คือ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (return on assets)

ตัวแปร X_0 คือ อัตราส่วนหนี้สิน (debt ratio)

ตัวแปร X_2 คือ อัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวร (net fixed asset turnover)

ผลการคำนวณได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.6 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ตัวแปรความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยมีความสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราส่วนหนี้สิน อัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวร และสุดท้ายคือ ความสามารถในการชำระภาระผูกพันทางการเงิน

ตารางที่ 3.6

แสดงความสำคัญของตัวแปรในหารแบ่งแยกกลุ่ม : กรณีที่ 6

ตัวแปร (Variables)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Standardized discriminant coefficient)	อันดับความสำคัญ (Ranking)
X_7 = กำไรจากการดำเนินงาน/ดอกเบี้ย	-2.2392	1
X_3 = กำไรจากการดำเนินงาน/สินทรัพย์รวม	0.2453	2
X_6 = หนี้สินรวม/สินทรัพย์รวม	-0.0634	3
X_2 = ยอดขาย/สินทรัพย์ถาวรสุทธิ	0.0462	4
X_1 = สินทรัพย์หมุนเวียน/หนี้สินหมุนเวียน	0.0357	5
X_4 = กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม	0.0047	6
X_8 = หนี้สินระยะยาว/เงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น	-0.0013	7

ในกรณีที่ 6 เราจะได้ Linear discriminant function ดังสมการข้างล่างนี้

$$Z = -2.2392X_7 + 0.2453X_3 - 0.0634X_6 + 0.0462X_2 \\ + 0.0357X_1 + 0.0047X_4 - 0.0013X_8 \dots\dots\dots[6]$$

โดยที่ Z คือ เลขดัชนีวัดความมั่นคงของธุรกิจ (discriminant scores)

กรณีที่ 7 จากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอัตราส่วนทางการเงิน (standardized discriminant coefficient) ของแต่ละธุรกิจ พบว่า ตัวแปรที่สำคัญที่สามารถแบ่งแยกระหว่างกลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาออกจากกลุ่มที่ไม่มีปัญหา ได้แก่

ตัวแปร X_6 คือ อัตราส่วนความสามารถในการชำระภาระผูกพันทางการเงิน (leverage ratio)

ตัวแปร X_4 คือ ผลตอบแทนสุทธิจากสินทรัพย์รวม (Net return on assets)

ตัวแปร X_1 คือ อัตราส่วนเงินหมุนเวียน (current ratio)

ตัวแปร X_7 คือ อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (interest coverage ratio)

ผลการคำนวณได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.7 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ตัวแปรความสามารถในการชำระภาระผูกพันทางการเงินมีความสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมาคือสภาพคล่อง และสุดท้ายคือ ผลตอบแทนสุทธิจากสินทรัพย์รวมและสภาพคล่อง

ตารางที่ 3.7
แสดงความสำคัญของตัวแปรในการแบ่งแยกกลุ่ม : กรณีที่ 7

ตัวแปร (Variables)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Standardized discriminant coefficient)	อันดับความสำคัญ (Ranking)
X_8 = หนี้สินระยะยาว/เงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น	-0.7983	1
X_4 = กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม	0.0544	2
X_1 = สินทรัพย์หมุนเวียน/หนี้สินหมุนเวียน	0.0499	3
X_7 = กำไรจากการดำเนินงาน/ดอกเบี้ย	-0.0386	4
X_3 = กำไรจากการดำเนินงาน/สินทรัพย์รวม	-0.0384	5
X_5 = กำไรสุทธิ/เงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น	0.0358	6
X_2 = ยอดขาย/สินทรัพย์ถาวรสุทธิ	0.0096	7

ในกรณีที่ 7 เราจะได้ Linear discriminant function ดังสมการข้างล่างนี้

$$Z = -0.7983X_8 + 0.0544X_4 + 0.0499X_1 - 0.0386X_7 - 0.0384X_3 + 0.0358X_5 + 0.0096X_2 \dots\dots\dots [7]$$

โดยที่ Z คือ เลขดัชนีวัดความมั่นคงของธุรกิจ (discriminant scores)

กรณี 8 จากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอัตราส่วนทางการเงิน (standardized discriminant coefficient) ของแต่ละธุรกิจ พบว่า ตัวแปรที่สำคัญที่สามารถแบ่งแยกระหว่างกลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาออกจากกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหา ได้แก่

ตัวแปร X_0 คือ อัตราส่วนหนี้ (debt ratio)

ตัวแปร X_2 คือ อัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวรสุทธิ (net fixed asset turnover)

ตัวแปร X_3 คือ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (return on assets)

ผลการคำนวณได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.8 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ตัวแปรอัตราส่วนหนี้ มีความสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์ถาวรสุทธิ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม และสุดท้ายคือ ผลตอบแทนสุทธิจากสินทรัพย์รวม

ตารางที่ 3.8

แสดงความสำคัญของตัวแปรในการแบ่งแยกกลุ่ม : กรณีที่ 8

ตัวแปร (Variables)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Standardized discriminant coefficient)	อันดับความสำคัญ (Ranking)
X_0 = หนี้สินรวม/สินทรัพย์รวม	0.2265	1
X_2 = ยอดขาย/สินทรัพย์ถาวรสุทธิ	-0.04	2
X_3 = กำไรจากการดำเนินงาน/สินทรัพย์รวม	-0.0202	3
X_1 = สินทรัพย์หมุนเวียน/หนี้สินหมุนเวียน	0.0158	4
X_8 = หนี้สินระยะยาว/เงินทุนส่วนของเจ้าของ	0.0119	5
X_6 = กำไรสุทธิ/เงินทุนส่วนของเจ้าของ	0.0049	6
X_4 = กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม	-0.0033	7

ในกรณีที่ 8 เราจะได้ Linear discriminant function ดังสมการข้างล่างนี้

$$Z = 0.2265X_0 - 0.04X_2 - 0.0202X_3 - 0.0158X_1 + 0.0119X_8 \\ + 0.0049X_6 - 0.0033X_4 \dots\dots\dots[8]$$

โดยที่ Z คือ เลขดัชนีวัดความมั่นคงของธุรกิจ (discriminant scores)

กรณีที่ 9 จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอัตราส่วนทางการเงินของแต่ละธุรกิจพบว่า ตัวแปรที่สำคัญที่สามารถแบ่งแยกระหว่างธุรกิจที่มีปัญหา (problem loans) ออกจากธุรกิจที่ไม่มีปัญหา (non-problem loans) ได้แก่

ตัวแปร X_0 คือ อัตราส่วนหนี้สิน (debt ratio)

ตัวแปร X_1 คือ อัตราเงินหมุนเวียน (current ratio)

ตัวแปร X_7 คือ อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (interest coverage ratio)

ตัวแปร X_2 คือ อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร (net fixed asset turnover)

ผลการคำนวณได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.9 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ตัวแปรอัตราส่วนหนี้สินมีความสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ สภาพคล่อง ความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย อัตราการหมุนของสินทรัพย์ถาวร และสุดท้ายคือ ผลตอบแทนสุทธิจากสินทรัพย์รวม

ตารางที่ 3.9

แสดงความสำคัญของตัวแปรในการแบ่งแยกกลุ่ม : กรณีที่ 9

ตัวแปร (Variables)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Standardized discriminant coefficient)	อันดับความสำคัญ (Ranking)
X_0 = หนี้สินรวม/สินทรัพย์รวม	1.283	1
X_1 = สินทรัพย์หมุนเวียน/หนี้สินหมุนเวียน	-0.8117	2
X_7 = กำไรจากการดำเนินงาน/ดอกเบี้ย	-0.6905	3
X_2 = ยอดขาย/สินทรัพย์ถาวรสุทธิ	0.0669	4
X_3 = กำไรจากการดำเนินงาน/สินทรัพย์รวม	0.0462	5
X_5 = กำไรสุทธิ/เงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้น	0.0175	6
X_4 = กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม	-0.007	7

ในกรณีที่ 9 เราจะได้ Linear discriminant function ดังสมการข้างล่างนี้

$$Z = 1.283X_0 - 0.8117X_1 - 0.6905X_7 + 0.0669X_2 + 0.0462X_3 \\ + 0.0175X_5 - 0.007X_4 \dots\dots\dots[9]$$

โดยที่ Z คือ เลขดัชนีวัดความมั่นคงของธุรกิจ (discriminant scores)

การทดสอบอำนาจพยากรณ์ของ "สัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า" (Early warning system)

ผลการทดสอบอำนาจพยากรณ์ทั้ง 9 สมการ หรือ 9 กรณี จะเป็นดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สมการที่ (1)} \quad Z = & 1.9102X_6 - 1.7803X_1 - 1.3495X_7 + 0.4869X_2 + 0.4683X_8 \\ & + 0.0787X_5 - 0.0098X_4 + 0.0002X_3 \end{aligned}$$

ตารางที่ 3.10

แสดงความสามารถในการทำนายของเลขดัชนี กรณีที่ 1

Actual group	N	Predicted group		number correct	percent correct	percent error
		problem	non-problem			
problem	30	16	14	16	53%	47%
non-problem	90	-	90	90	100%	0%
Total	120			106	88%	12%

จากตารางที่ 3.10 จะเห็นได้ว่า ในจำนวนธุรกิจ 30 รายที่เคยมีปัญหาก่อนนั้น ดัชนีหรือสัญญาณสามารถบ่งชี้ได้ถูกต้องจำนวน 16 ราย และมีธุรกิจจำนวน 14 ราย ซึ่งดัชนีชี้ว่าไม่มีปัญหา นั่นคือ เกิด false alarm ในประเภทที่ 1 (Type I error) สำหรับธุรกิจที่ไม่เคยมีปัญหาก่อนจำนวน 90 ราย นั้น ปรากฏว่าดัชนีสามารถระบุได้อย่างถูกต้อง ไม่มี Type II error เกิดขึ้นในการส่งสัญญาณภัย ทั้งนี้ ผลการทดสอบอำนาจพยากรณ์ของสมการที่ (1) มีความถูกต้องแม่นยำ 88%

$$\text{สมการที่ (2)} \quad Z = 0.0276X_6 - 0.0084X_7 + 0.0036X_8 - 0.0034X_2 + 0.0007X_6 \\ + 0.0006X_3 - 0.0002X_4$$

ตารางที่ 3.11

แสดงความสามารถในการทำนายของเลขดัชนี กรณที่ 2

Actual group	N	Predicted group		number correct	percent correct	percent error
		problem	non-problem			
problem	75	52	23	52	69%	31%
non-problem	45	12	33	33	73%	27%
Total	120			85	71%	29%

จากตารางที่ 3.11 จะเห็นได้ว่า มี Type I error และ type II error เกิดขึ้นในการส่งสัญญาณเตือนภัย และผลการทดสอบอำนาจพยากรณ์ของสมการที่ (2) มีความถูกต้องแม่นยำ 71%

$$\text{สมการที่ (3)} \quad Z = 0.177X_6 - 0.191X_8 - 0.0107X_3 + 0.0083X_4 - 0.0079X_7 \\ + 0.0052X_1 + 0.0008X_5$$

ตารางที่ 3.12

แสดงความสามารถในการทำนายของเลขดัชนี กรณที่ 3

Actual group	N	Predicted group		number correct	percent correct	percent error
		problem	non-problem			
problem	40	20	20	20	50%	50%
non-problem	80	14	66	66	83%	17%
Total	120			86	72%	28%

จากตารางที่ 3.12 จะเห็นได้ว่า ผลการทดสอบอำนาจพยากรณ์ของสมการที่ (3) มีความถูกต้อง 72% ซึ่งมี Type I error และ Type II error เกิดขึ้นในการส่งสัญญาณเตือนภัย

$$\text{สมการที่ (4)} \quad Z = 0.0557X_6 - 0.0235X_2 - 0.0127X_8 + 0.0044X_1 - 0.0013X_4 \\ - 0.001X_5 - 0.0005X_7$$

ตารางที่ 3.13

แสดงความสามารถในการทำนายของเลขดัชนี กรณที่ 4

Actual group	N	Predicted group		number correct	percent correct	percent error
		problem	non-problem			
problem	72	36	36	36	50%	50%
non-problem	48	-	48	48	100%	0%
Total	120			84	70%	30%

จากตารางที่ 3.13 จะเห็นได้ว่า มี Type I error เกิดขึ้นในสัญญาณเตือนภัย และผลจากการทดสอบอำนาจพยากรณ์ของสมการที่ (4) จะมีความถูกต้อง 70%

$$\text{สมการที่ (5)} \quad Z = -2.878X_7 + 0.3777X_6 + 0.2494X_3 + 0.2419X_8 \\ + 0.0687X_2 + 0.0432X_5 + 0.0272X_1$$

ตารางที่ 3.14

แสดงความสามารถในการทำนายของเลขดัชนี กรณที่ 5

Actual group	N	Predicted group		number correct	percent correct	percent error
		problem	non-problem			
problem	27	10	17	10	37%	63%
non-problem	93	3	90	90	97%	3%
Total	120			100	83%	17%

จากตารางที่ 3.14 จะเห็นได้ว่า มี Type I error และ Type II error เกิดขึ้นในสัญญาณเตือนภัย และผลจากการทดสอบอำนาจพยากรณ์ของสมการที่ (5) จะมีความถูกต้องแม่นยำ 83%

$$\text{สมการที่ (6)} \quad Z = -2.2392X_7 + 0.2453X_3 - 0.0634X_6 + 0.0462X_2 \\ + 0.0357X_1 + 0.0047X_4 - 0.0013X_8$$

ตารางที่ 3.15

แสดงความสามารถในการทำนายของเลขดัชนี กรณีที่ 6

Actual group	N	Predicted group		number correct	percent correct	percent error
		problem	non-problem			
problem	27	13	14	13	48%	52%
non-problem	93	3	90	90	97%	3%
Total	120			103	86%	14%

จากตารางที่ 3.15 จะเห็นได้ว่า มี Type I error และ Type II error เกิดขึ้นในสัญญาณเตือนภัย และผลการทดสอบอำนาจพยากรณ์ของสมการที่ (6) จะมีความถูกต้องแม่นยำ 86%

$$\text{สมการที่ (7)} \quad Z = -0.7983X_8 + 0.0499X_1 + 0.0544X_4 - 0.0386X_7 - 0.0384X_3 \\ + 0.0358X_5 + 0.0096X_2$$

ตารางที่ 3.16

แสดงความสามารถในการทำนายของเลขดัชนี กรณีที่ 7

Actual group	N	Predicted group		number correct	percent correct	percent error
		problem	non-problem			
problem	69	59	10	59	86%	14%
non-problem	51	22	29	29	57%	43%
Total	120			88	73%	27%

จากตารางที่ 3.16 จะเห็นได้ว่า มี Type I error และ Type II error เกิดขึ้นในสัญญาณเตือนภัย และผลการทดสอบอำนาจพยากรณ์ของสมการที่ (7) จะมีความถูกต้องแม่นยำ 73%

$$\text{สมการที่ (8) } Z = 0.2265X_6 - 0.04X_6 - 0.0202X_3 - 0.0158X_1 + 0.0119X_8 \\ + 0.0049X_5 - 0.0033X_4$$

ตารางที่ 3.17

แสดงความสามารถในการทำนายของเลขดัชนี กรณีที่ 8

Actual group	N	Predicted group		number correct.	percent correct	percent error
		problem	non-problem			
problem	39	21	18	21	54%	46%
non-problem	81		81	81	100%	0%
Total	120			102	85%	15%

จากตารางที่ 3.17 จะเห็นได้ว่า มี Type I error เกิดขึ้นในสัญญาณเตือนภัย และผลการทดสอบอำนาจพยากรณ์ของสมการที่ (8) จะมีความถูกต้องแม่นยำ 85%

$$\text{สมการที่ (9) } Z = 1.283X_6 - 0.8117X_1 - 0.6905X_7 + 0.0669X_2 + 0.0462X_3 \\ + 0.0175X_5 - 0.007X_4$$

ตารางที่ 3.18

แสดงความสามารถในการทำนายของเลขดัชนี กรณีที่ 9

Actual group	N	Predicted group		number correct.	percent correct	percent error
		problem	non-problem			
problem	32	18	14	18	56%	44%
non-problem	88	1	87	87	99%	1%
Total	120			105	88%	12%

จากตารางที่ 3.18 จะเห็นได้ว่า มี Type I error และ Type II error เกิดขึ้นในสัญญาณเตือนภัย และผลการทดสอบอำนาจพยากรณ์ของสมการที่ (9) จะมีความถูกต้องแม่นยำ 88%

ผลของการสร้างเลขดัชนีวัดความมั่นคงธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

จากการนำสัมประสิทธิ์ที่ได้ในตารางที่ 3.1 มาคูณกับอัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ ของตัวอย่างที่นำมาศึกษาในกรณีที่ 1 จำนวน 120 ตัวอย่าง ซึ่งมีธุรกิจที่มีปัญหาจำนวน 30 ตัวอย่าง และไม่มีปัญหาจำนวน 90 ตัวอย่าง เพื่อคำนวณหาค่า Discriminant scores หรือ Z - scores ที่สามารถระบุได้ว่า หน่วยธุรกิจหนึ่ง ๆ น่าจะตกอยู่ในกลุ่มที่มีปัญหาหรือในกลุ่มที่ไม่มีปัญหาดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.19

ผลลัพธ์ของค่า Z - scores ที่คำนวณได้จากตารางที่ 3.19 จะเป็นดังนี้

ถ้าค่าของ Z ที่คำนวณได้สูงกว่า 0.0460 เป็นที่คาดหมายได้ว่า หน่วยธุรกิจนั้นมีความไม่มั่นคง อาจเกิดปัญหาในการดำเนินงานธุรกิจ ทั้งนี้ เนื่องจากค่าดัชนีตกอยู่ใน range ที่ธุรกิจเคยประสบปัญหามาก่อน

ถ้าค่าของ Z ที่คำนวณได้ต่ำกว่า -1.0373 เป็นที่คาดหมายได้ว่า หน่วยธุรกิจนั้นมีความมั่นคงดี ไม่มีปัญหาในการดำเนินงานธุรกิจ ทั้งนี้ เนื่องจากค่าดัชนีตกอยู่ใน range ที่ธุรกิจไม่เคยประสบปัญหามาก่อน

ถ้าค่าของ Z อยู่ระหว่าง -1.0373 กับ 0.0460 แล้ว แสดงว่า ภาวะความไม่มั่นคงของธุรกิจยังไม่สามารถบ่งชี้ได้ ทั้งนี้ เนื่องจากค่าดัชนีตกอยู่ใน range ที่มีการทำนายผิดกลุ่ม

เราจะเห็นได้ว่ากลุ่มธุรกิจที่มีปัญหาจะมีค่า Z - scores เป็นบวก ซึ่งจะส่งผลในทางบวกต่อการจำแนกเข้าไปอยู่ในกลุ่มที่มีปัญหา ซึ่งหมายความว่า ถ้าค่าดัชนีสูงขึ้น หน่วยธุรกิจจะมีความน่าจะเป็นที่จะไม่มั่นคงสูงขึ้นตามไปด้วย ส่วนกลุ่มธุรกิจที่ไม่มีปัญหาจะมีค่า Z - scores เป็นลบ ซึ่งจะส่งผลในทางลบต่อการจำแนกเข้าไปอยู่ในกลุ่มที่มีปัญหา หมายความว่า ถ้าค่าดัชนีต่ำลง ความน่าจะเป็นที่หน่วยธุรกิจจะมีความมั่นคงมากขึ้นก็จะสูงขึ้น

หมายเหตุ จากตารางที่ 3.19

- 1 = Problem loans
- 0 = Non - problem loans
- * = Error in predicted group

ตารางที่ 3.19

DISCRIMINANT SCORES & PREDICTED GROUP (EQUATION:1)

<u>Sample</u>	<u>Actual group</u>	<u>Predicted group</u>	<u>Discriminant Scores</u>
1	1.000	1.000	0.2258
2	1.000	0.000 *	-0.4234
3	1.000	1.000	0.0930
4	1.000	1.000	0.5260
5	1.000	1.000	0.4942
6	1.000	1.000	1.2455
7	1.000	0.000 *	-1.0373
8	1.000	0.000 *	-0.6512
9	1.000	0.000 *	-0.1211
10	1.000	1.000	0.1372
11	1.000	1.000	0.2617
12	1.000	1.000	0.1597
13	1.000	0.000 *	-0.3438
14	1.000	1.000	0.6328
15	1.000	0.000 *	-0.1420
16	1.000	0.000 *	-0.6781
17	1.000	1.000	0.0461
18	1.000	1.000	0.7960
19	1.000	1.000	0.3829
20	1.000	0.000 *	-0.0913
21	1.000	0.000 *	-0.3377
22	1.000	0.000 *	-0.4842
23	1.000	0.000 *	-0.0307
24	1.000	0.000 *	-0.4972
25	1.000	1.000	0.1993
26	1.000	1.000	0.3537
27	1.000	1.000	0.1094
28	1.000	0.000 *	-0.2565
29	1.000	0.000 *	-0.0756
30	1.000	1.000	0.0778

<u>Sample</u>	<u>Actual group</u>	<u>Predicted group</u>	<u>Discriminant Scores</u>
31	0.000	0.000	-3.1130
32	0.000	0.000	-2.5909
33	0.000	0.000	-1.4227
34	0.000	0.000	-0.2680
35	0.000	0.000	-0.7820
36	0.000	0.000	-0.6700
37	0.000	0.000	-4.8816
38	0.000	0.000	-6.4310
39	0.000	0.000	-3.4166
40	0.000	0.000	-8.1394
41	0.000	0.000	-7.4001
42	0.000	0.000	-6.7865
43	0.000	0.000	-4.1662
44	0.000	0.000	-18.0426
45	0.000	0.000	-8.1754
46	0.000	0.000	-4.1858
47	0.000	0.000	-3.2870
48	0.000	0.000	-1.5179
49	0.000	0.000	-4.6080
50	0.000	0.000	-8.5473
51	0.000	0.000	-5.4187
52	0.000	0.000	-10.9398
53	0.000	0.000	-1.3542
54	0.000	0.000	-2.8628
55	0.000	0.000	-20.6349
56	0.000	0.000	-4.6979
57	0.000	0.000	-2.2495
58	0.000	0.000	-8.3185
59	0.000	0.000	-7.6527
60	0.000	0.000	-2.0495

<u>Sample</u>	<u>Actual group</u>	<u>Predicted group</u>	<u>Discriminant Scores</u>
61	0.000	0.000	-9.2527
62	0.000	0.000	-2.3615
63	0.000	0.000	-5.8065
64	0.000	0.000	-9.0964
65	0.000	0.000	-17.5880
66	0.000	0.000	-7.5162
67	0.000	0.000	-5.1875
88	0.000	0.000	-6.0765
69	0.000	0.000	-7.9746
70	0.000	0.000	-3.5539
71	0.000	0.000	-4.7180
72	0.000	0.000	-2.3955
73	0.000	0.000	-4.0023
74	0.000	0.000	-5.9377
75	0.000	0.000	-2.1020
76	0.000	0.000	-1.3034
77	0.000	0.000	-3.6670
78	0.000	0.000	-3.9564
79	0.000	0.000	-5.8892
80	0.000	0.000	-9.6059
81	0.000	0.000	-9.8237
82	0.000	0.000	-8.3047
83	0.000	0.000	-10.0423
84	0.000	0.000	-11.4617
85	0.000	0.000	-7.8754
86	0.000	0.000	-5.2352
87	0.000	0.000	-6.4796
88	0.000	0.000	-2.0431
89	0.000	0.000	-2.8437
90	0.000	0.000	-5.1234

<u>Sample</u>	<u>Actual group</u>	<u>Predicted group</u>	<u>Discriminant Scores</u>
91	0.000	0.000	-7.8866
92	0.000	0.000	-3.9969
93	0.000	0.000	-4.5438
94	0.000	0.000	-17.5746
95	0.000	0.000	-11.6961
96	0.000	0.000	-6.2541
97	0.000	0.000	-2.5758
98	0.000	0.000	-3.6165
99	0.000	0.000	-5.7367
100	0.000	0.000	-3.4074
101	0.000	0.000	-4.8436
102	0.000	0.000	-6.7094
103	0.000	0.000	-1.2868
104	0.000	0.000	-11.0122
105	0.000	0.000	-7.0655
106	0.000	0.000	-8.9047
107	0.000	0.000	-16.5636
108	0.000	0.000	-8.9849
109	0.000	0.000	-0.6488
110	0.000	0.000	-1.1565
111	0.000	0.000	-4.6331
112	0.000	0.000	-7.9323
113	0.000	0.000	-16.3984
114	0.000	0.000	-15.4670
115	0.000	0.000	-9.8050
116	0.000	0.000	-7.7926
117	0.000	0.000	-3.4908
118	0.000	0.000	-10.2558
119	0.000	0.000	-10.4049
120	0.000	0.000	-12.0773